

- E** **Amaj⁷**
 1. Nejkrásnější akord bude Amaj,
E **C**
 prstíky se při něm nepolámaj.
A **H⁷** **G#mi** **C#mi**
 Pomohl mi k pěkné holce s absolutním sluchem,
A **C** **E** **Amaj⁷**
 každý večer naplníme balón horkým vzduchem.
2. V stratosféře hrajeme si Amaj,
 i když se nám naši známí chlámaj.
 Potom, když jsme samým štěstím opilí až namol,
Ami
 stačí místo Amaj jenom zahrát třeba A moll.
3. A moll všechny city rázem schladí,
 dopadneme na zem na pozadí.
 Sedneme si do trávy a budem koukat vzhůru,
A
 dokud nás čas nenaladí aspoň do A duru.
- A** **Amaj⁷**
 R: Od A dur je jenom kousek k Amaj,
F#mi **F#mi/F** **F#mi/E** **F#mi/D#**
 proto všem těm, co se v lásce zklamaj
A **H⁷** **G#mi** **C#mi**
 vyždímejte kapesníky a nebuďte smutní,
A **C** **E** **Amaj⁷**
 každá holka pro někoho má sluch absolutní.
4. V každém akord zní, aniž to tuší,
 zkusme tedy nebýt k sobě hluší.
 Celej svět je jeden velkej koncert lidských duší,
Amaj⁷
 jenže jako Amaj nic tak srdce nerozbuší.
- E** **Amaj⁷**
 *: Pro ty, co to Amaj v lásce nemaj,
E **Cmaj⁷**
 moh bych zkusit zahrát třeba Cmaj

- C Ami G
1. Vnikl mi do bytu orangutan,
C Ami G
ukrad' mi vařič na propanbutan,
Gmi⁶ Gdim Dmi Fmi
čeho se člověk dnes nedožije,
Cmaj⁷ Fmaj⁷ Cmaj⁷ Fmaj⁷
v ZOO je od rána amnestie.
2. Koukám, jak v prádelním koši lama
probírá se mýma košilama,
na WC mýval si pracky myje,
v ZOO je od rána amnestie.
3. V kuchyni huláká chameleon,
že kávu pro všechny namele on,
tapiři ničí tapiserie,
v ZOO je od rána amnestie.
4. Je celkem zbytečné zamykat se,
když letí sem zubr jak kamikadze,
tohohle zas někdo zneužije,
že v ZOO je od rána amnestie.
5. Piraně ve vaně z tety Majky
robí si narýchlo piraňajky,
budou z ní rodinné relikvie,
v ZOO je od rána amnestie.
7. V ložnici válí se osm šelem
propuštěných spolu s ředitelem,
on kňučí a žadoní o prémie,
v ZOO je od rána amnestie.
6. S panterem v zádech a v ostrém sprintu
nějak jsem zapomněl na pointu,
abych vás nesklamal, tak tady je:
v ZOO je od rána amnestie.

Bázlivá

Karel Plíhal

1. Zajíklá, bázlivá, věčně se jen usmívá,
C C⁹ F Fmi
Cmaj⁷ A⁷ Dmi A⁷ Dmi
omlouvá se židli, má-li usednout,
F Fmi C A⁷
každým slůvkem ji poplašíš a ve všem tuší myš,
Dmi G C A⁷ Dmi G⁺
svět má za temný kout.
2. Podzimek za městem leká ji svým šelestem,
v kavárně se bojí malý čaj si dát,
F Fmi Cmaj⁷ A⁷
nikdo mi za ni neručí, umře mi v náručí,
Dmi G⁺ C
až jí řeknu: mám tě rád ...

1. Brej den, pane slimáku,
Cmaj7 Fmaj7
Cmaj7 Fmaj7 G
brej den, jakpak se vám klouže po slině?
Cmaj7 Fmaj7
Já vím, máte mě na háku,
G C
ale já vás zcela chápu, tak to nesu hrdinně.
2. Brej den, paní žížalo,
brej den, tak co, půjdeme dnes na ryby?
Já vím, vás to dožralo,
ale já vás do tý piksle nedal, já mám alibi.
3. Brej den, paní slonice,
brej den, můžu vám vzít míru na župan?
Já vím, v Černé kronice
budou zítra psát, že jsem byl k smrti udupán.
4. Brej den, paní správcová,
brej den, pomůžu vám s prádlem na půdu,
brej den, proč jste taková?
Tam, kam mě teď posíláte, tam já nepudu.
Brej den ...

Byl jeden král Karel Plíhal/Slávek Janoušek/Tom Paxton

1. G C G D G
1. Byl jeden král, ten kraloval, až dokraloval jaksi,
 C G D G
a tak si věci spakoval a zavolal si taxi.
 Emi Hmi Emi Hmi
Měl v duši plno lítosti nad ztrátou sebe sama,
 G C G D G
že ho ti zlí vyhostí z postele s nebesama.
2. Chtěl jenom trošku pořádku a v noci klidný spaní,
měl krásnej projev na Hrádku, a teď ho takhle raní,
a nikde žádná paráda, a takovej to byl vládce,
jen truchlící armáda a zem podobná skládce.
3. Koza už se nažrala, vlk nám zůstal celý,
vzpomeňme si, tralala, co jsme to vlastně chtěli.
Buďte hodně kraválu, přinasládlejch řečí,
[: a spousta malejch králů, co přes noc budou větší. :]

Českým Budějovicím Karel Plíhal/Jarek Nohavica

1. G C G C
G C A⁷ D
po lýtkách slečen a po plakátech,
C G Ami Emi
sušenky s obsahem obilných klíčků
C G D G
mizí v nás jak mince v automatech.
2. Vzasal' nás k sobě po včerejším flámu,
nejspíš tě zdrbnou ti, co tě znají,
zajdem si na pivo do masných krámů,
víme, že v devět tam otvírají.
3. Žižkovo náměstí je taneční parket
a Černá věž přísná gardedáma,
[: tisíce Ondřejů a bláznivých Markét
drží se za ruce a jdou s náma. :]

- C
1. První tramvaj přijíždí,
F
na ostrůvcích pracující,
G
veselí a tancující,
(C)
plácají se do hyžďí.
2. Když tramvaják hodí A,
aniž kdo někoho nutí,
rozverně a s velkou chutí
každěj si zazpívá.

- F
R: Kdo se touto dobou ranní
C A7
z baru vrací spát,
D7
úsměvu se neubrání,
G
hned má život rád.
3. Požehná jim pravicí,
v levé třímá Staropramen,
a s opicí kolem ramen
zmizí v ulici.
4. Třebaže je pondělí,
mráz, mlha a čtyři ráno,
beznadějně našlapáno,
vládne bujné veselí.
5. Kolující svačina, <
vlídné slovo kamaráda,
pěkná píseň věčně mladá
mysl rozpíná.

R:

6. Žertíky a legrace,
vydařené anekdoty
od pondělí do soboty
cestou do práce.

Co jsme si, to jsme si

Karel Plíhal

- C G F G C
1. Co jsme si, to jsme si, už je jiná doba,
G F G C
fangle si vyvěsí-me do oken oba.
G Ami D⁹/F# G
Zahodíme emoce, vrchní, připiš čárky,
C G F G C
blíží se vánoce, tož pošleme si dárky.
2. Já měl své písničky a ty své vzdušný zámky,
já platil za pravdu a ty za členský známky.
Oba jsme mívali moc roztomilé hosti,
jen ti mí bývali ze Státní bezpečnosti.
3. Oba nás za chvíli spolknou starobince,
oba jsme tvořili dvě strany prošlé mince.
Ty jsi byl na líci a já zase na rubu,
ty jsi měl milici, co mně rozbila hubu.
4. Co jsme si, to jsme si, k čemu tahle zloba,
z čeho mít depresi, už je jiná doba.
Teď z mé i z tvé blůzy vlaje trikolóra,
sejdem se na schůzi Občanského fóra.

Děvče mi usnulo

Karel Plíhal

- Cmaj⁷ Ami⁷ A⁷ Dmi**
1. Děvče mi usnulo už v polovině sloky,
Hmi⁷/5- E⁷ Ami Ami/G Fmaj⁷
hrál jsem jí od Kainara jedno krásný blues,
Cmaj⁷ A⁷
hodiny zlenivěly a ztišily své kroky,
Fmaj⁷ G#maj⁷/B^b (G)
pod okny zazíval poslední autobus.
2. Schoulená do klubička spokojeně funí,
nejlepší publikum, co vůbec kdy jsem měl,
ač duchem daleko, dnes poprvé jsem u ní,
a co bych napoprvé ještě více chtěl?
3. Otoman zanaříkal: to je dneska mládež,
jen samá slovíčka a nikde žádnéj čin,
jenže ji probudit, to by byla svatokrádež,
zbejvá mi kytara a nedopítej gin.
4. A tak tu tiše zpívám oprýskaným stěnám
o jedný holce, co ji Kainar kdysi znal,
ač trochu pod parou, ač vůbec nerozumím ženám,
jestli mi dovolíte, budu zpívat dál.

1. Na rezavý gilotině
v rámci dobré (zvrhlé) zábavy
oddělím ti ve vteřině
tvoje tělo od hlavy.
2. Na co hlavu, hlava bolí,
v hlavě straší strašáci,
utrápí tě pro cokoli,
rozptyluje při práci.
- R: Zato tělo, to je dílo,
nohy, ruce, sádlo, špek,
to ono školu vychodilo,
na něm stojí příští věk.
3. To ono sevře páku stroje
či rukojet' praporu,
v každé ruce kýbl hnoje,
směle šplhá nahoru.
4. Trnitá je cesta vzhůru
a mozek váží přes kilo,
musíš myslet na figuru,
vždyť by ji to zničilo.
- R: A co s láskou, co to meleš
ve zbytečné obavě,
no řekni, jestli nedovedeš
se zamilovat bezhlavě.
5. = 1.
6. Křičíš, že to bude bolet -
- to jste celí vy, mladí,
vždyť funguje to už nejmén' sto let
[: a nikomu to nevadí. :]

- G
1. Na hospodským ubruse se stejně dějou věci
 pod rukama malíře, co vypil čtyři deci,
 ohořelou zápalkou si kreslí malý domek,
 vedle domku zahrádku a na zahrádce stromek,
 pam padam ...
 2. Po dvou dalších půldeci se malíř stává snílkem,
 na zahradu přistál talíř a Mart'an s tykadýlkem,
 strká nosík do hlíny, on pozoruje broučka,
 odpustme to malíři, že v mláďi hltal Součka,
 pam padam ...
 3. Než si stačil malíř z láhve další dávku odlít,
 Mart'an skončil bádání a zase někam odlít',
 na ubruse zůstala je propálená čára
 od plazmových motorů, anebo od cigára,
 pam padam ...

- A** **E** **F#mi** **D**
1. Nad svátečním pitím čekáš, kdy už chytím,
 C **D** **E4sus E**
kdy už jiskra přeskočí,
 A **E** **F#mi** **D**
náhle mezi řečí ve tmě ruka něčí
 C **E** **A**
zlatým klíčkem otočí.
2. Stává se to zřídka, čas jak stará zídka
na prášek se rozdrolí,
pán se dvorně klaní, k tanci vyzve paní,
roztáčí se soukolí.
- F** **A** **F** **C**
R: Tiše cinká strojek hrací, tóny hodné mistra skláře,
 F **A** **F** **C** **E**
mizí v dálce kdesi v mracích, kde se rozpouštějí v páře.
3. Pán se stále klaní roztančené paní,
nic jinýho neumí,
ač má v hlavě zmatky, kolečka a drátky
jeho vášně utlumí.
4. Tak jí aspoň znova šeptá něžná slova,
ona se jen usmívá,
ve strojku to chřestí, zvonivýho štěstí
pomaloučku ubývá.
- R:
5. Poslední dvě noty zpité do němoty
mizí na dně skleniček,
pán se ohnul v pase, a tak skončila se
krátká láska na klíček.

1. S mým vodovodním kohoutkem je trápení,
A7 D D9/C G6/H E7
pořád brečí do ucpané vany,
G A+ D
řeknete si: to je špatný těsnění,
G H7 E7
ale věřte nebo nevěřte, tyhle kapky, ty jsou slany. A7
2. Vypadá to na mou věru dojemně,
zvláště pak ta přeplněná vana,
jestli on to neokoukal ode mě,
jak jsem vloni bulil, když mě opustila Dana.
- R: Nejspíš mu dám do inzerce větičku,
G G#dim D
i když se s tím zrovna dvakrát nechlubím:
G G#dim D
hledám vhodnou vodovodní slepičku,
G H7 E7 A7
láska přece prochází i potrubím.
3. Nejsem psychologem vodovodních ventilů
a nejsem ani žádněj instalatér,
a když mám blues, tak zajdu někam do grilu,
líp se brečí nad pivem a velkou porcí jater.

D
4.=1. + nekecám ...

Intelektuálky

Karel Plíhal

^C
Přijely k nám z dálky intelektuálky,
^F
^C
já měl dvě, Pepa tři, ale to sem nepatří ...

- C F C Ami Fmaj⁷ G C
 1. Jaro začlo nešťastně, jak ostatně vždycky,
 F C Ami Fmaj⁷ G C
 neslaně a nemastně, zkratka makrobioticky,
 F C G Ami⁷ G
 slunce svítí na dámy čtoucí český Burdy,
 C F C Ami Fmaj⁷ G C
 stejně jak na Saddámy střílející Kurdy.
2. Přišel jsem dřív z oběda, v pokoji hrál Verdi,
 načapal jsem souseda, měl gatě na půl žerdi,
 jdu do polí za prací a za druhou mízou,
 unavený lustrací a parlamentnou krizou.
3. Svítí křídla bělásků, v řece se třou líni,
 na tradiční pomlázku s řetězy jdou skini,
 čichám děsný aroma, potácím se, blednu,
 narazil jsem na Roma, co píchli ho tu v lednu.
- C F C Ami Fmaj⁷ G C
 4. Jaro začlo nešťastně, jak ostatně vždycky,
 F C Ami Fmaj⁷ G C
 neslaně a nemastně, makrobioticky

Když jsi smutná

Karel Plíhal

1. Když jsi smutná, tak i kapky deště bolí,
rány se otevřou a naplní se solí,
držím tě za ruku a nemám žádnou záruku,
že nezůstanu o žebrácké holi.
2. Když jsi smutná, tak mi něco ruce sváže,
do mé hlavy mlčky vpochoďují stráže,
všechny mé nápady hned zahánějí do řady
a střílí puškou té nejtěžší ráže.
3. Když jsi smutná, tak i sochy v parku brečí,
stromy procitnou a mluví lidskou řečí,
tiše tě konejší, jak umí stromy vezdejší,
[: a náhle si víc svoje, nežli něčí :]

- C Emi⁷/H Ami⁷ C/G Fmaj⁷ C Fmaj⁷ G
 1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblohy
 C Emi⁷/H Ami⁷ C/G Fmaj⁷ C Fmaj⁷ G
 jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
 C Emi⁷/H Ami⁷ C/G Fmaj⁷ C Fmaj⁷ G
 nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,
 C Emi⁷/H Ami⁷ C/G Fmaj⁷ C Fmaj⁷ G
 pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

- C Emi⁷/H Ami⁷ C/G
 R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
 Fmaj⁷ C D⁷ G
 kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
 C Emi⁷/H Ami⁷ C/G
 tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
 Fmaj⁷ C Fmaj⁷ C
 kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
 pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
 celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
 na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
 kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
 kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
 do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

- A H7
1. Sáhl jsem na kominíka, prej to nosí štěstí,
E A
ale onen kominík mi vrazil jednu pěstí,
H7
složil jsem se na chodníku, bolestí jsem zavyl,
E H7 E
ale on se jenom otočil a pak mi smutně pravil:
- A F#mi
2. "Každej si na mě šahá, každej se na mě kření
E A E
a vodnese si štěstí na prstech po troškách,
A F#mi
já přijdu dom, a moje drahá věčně doma není,
E H7 E
a když je, tak pod pelestí leží chlap jen v ponožkách."
- A F#mi
3. A tak kvůli tomu kominíku, kvůli jeho ženě
H7 E H7
plívám teď do kapesníku zbytky zubní dřene,
E F#mi
a na závěr poučení pro vás, milé děti:
H7 E
jeden blbne, druhěj pění, a vodnese to třetí.

- G** **C** **G**
1. Na louce vyrostla květina
C **G**
nebývalého druhu.
C **G**
Když si ji nakrájíš do vína,
C **G**
uvidíš v pokoji duhu.
2. Marně jsem listoval v herbáři,
vypadá trochu jak jetel,
roste jen od srpna do září,
na to je třeba brát zřetel.
- Ami7** **D7** **G** **Emi**
R: Míti svou duhu kapesní,
Ami7 **D7** **G**
to je dnes určitě terno.
Ami7 **D7** **G** **Emi**
Duhová štáva kape z ní,
D#7 **D**
utopí v sobě to chladno a černo.
3. Možná si tůkáte na čelo,
to už máš, Plíhale, z pití.
Jenže proč by se, krucinál, nesmělo
vysnít si kouzelný kvítí.
- R: Míti svou duhu kapesní,
to je dnes určitě terno.
Nebudme, přátelé, adresní,
ale kdo dělá to chladno a černo?
4. Lepší je fušovat do kytek,
když nám ten svět nějak zešed',
nežli se ztřískat jak dobytek
a pak se řezat a věšet.
5. Na louce vyrostla květina,
lalalalalalala ...

Loučení s vůní šeríku

Karel Plíhal

- C Ami7 G7 C Bb
1. Koukám se skrzevá záclonu,
F G7/4sus C
co mě to ze sna budí,
 Ami7 G7 C Bb
zírám na vojenskou kolonu,
F G7/4sus C
na auta s nápisem LJUDI.
Bb F G7/4sus
Po kapsách hrst drobné munice,
Bb F G7/4sus
vracej' se do rodně Rusi,
C Ami7 G7 C Bb
děti jim donesly kytice,
F G7/4sus C
někdo se rozloučit musí.
2. Šeríky a slzy dojetí,
píše se v tisku i v tlači,
i to, že do konce století
těch dvacet aut úplně stačí.
Doba už pracuje k porodu,
bouraj' se hráze a mýty,
proto nám zde v našem gorodu
uvolní tři-čtyři byty.

Mám prima den

Karel Plíhal

A D A
1. Mám prima den, budík mě nevzbudil,
D A D E
tak jsem se probudil až o půl desátý,
A D A
mám prima den, kam bych teď pospíchal,
D A D E
svět se točí dál, je celý usmátý.

F#mi E F#mi
R: Je to krása, mít v rukou čas,
E A Hmi A
je to krása, nechat své nohy kráčet tam, kam samy chtějí.

2. Mám prima den a oči pro dívky,
jsem plnej polívky z bufetu Opery,
mám prima den, hodinky v opravně,
příjemně únavně táhne se úterý.

R:

3. Mám prima den, punčová zmrzlina
mi cestu do kina určitě zpříjemní,
mám prima den, i když mi zítra snad
budou v práci lát - můj šéf je přízemní.

R:

Mandelinka

Karel Plíhal

Vdaná mandelinka bramborová v autobuse:

C

G

Mandelinka Bramborová, za svobodna Konečná, vystupovat!

- G** **Gmaj7** **Ami7 D7**
 1. Celej svět je náhle beznadějně šedý,
 Ami **Ami/G#** **Ami/G D7**
 bloudím ulicemi zoufalý a bledý,
 G **Hmi7/5-** **E7** **Ami7**
 všude vidím mládež odvedenou, veselou a bodrou,
 C **C#dim** **Ami7 D7**
 a jenom mně dali knížku modrou.
2. I ten Prouza, co se pomočívá denně,
 spěchá oznámit tu šťastnou zprávu ženě,
 Václav zase v Mikulovské opíjí se s tchánem,
 už se vidí nejmíň kapitánem.
3. Všude v parcích vidím šťastné kamarády,
 jak se seznamují s vojenskými řády,
 mezi nima také Novák, no ten se skleněným okem,
 zkouší chodit pořadovým krokem.
4. Podroušenej Viktor tančí s Hugem kankán,
 Viktor bude spojař, Hugo zase tankán,
 a ten Jarda, kterej nedokončil ani osmiletku,
 hodil po mně láhvi se zvoláním "zmetku!"
5. Nadarmo si říkám: Karle, nešil,
 jenomže já se na tu vojnu tolik těšil,
 marně u odvodu doktorovi obálku jsem dával,
 prej mě nevezmou, že mají velkej nával.
6. Jak to vysvětlím své milované Blance,
 ráda se chlubívala, že má chlapce brance,
 máma bude brečet, táta rozdupe mi hračky,
 už se, chudák, tolik těšil na odznáčky.
- D7** **G**
 7.=1. + modrou, modrou ...

- D F#mi H⁷ E^{mi}
1. Nalámal se mraveneček, ví to všichni z obory,
A F#7 Hmi E^{mi} A
když se vracel z odpolední, našel flašku od Cory,
D F#mi H⁷ E^{mi}
potácí se po pěšině a příšerně falešně,
A F#7 Hmi E^{mi} A D
ale zato s gustem zpívá "Čerešničky, čerešne ..."
2. Nepřemejšlí, co se stane, až se domů navrátí,
neb' mravenci, jak je známo, nebývají ženatí,
potácí se po pěšině vyšlapanou cestičkou,
malinkatej mraveneček s takhle velkou opičkou.
3. Nalámal se mraveneček, ví to celá obora,
vidíte, a hned tu máme z mravenečka notora,
opustil své pracoviště, aby měl blíž ke sklence,
pak ho přešel parní válec na silnici do Bzence.

Myš

Karel Plíhal

Fmaj7 Hmi7/5- Cmi7 D9 Gmi7
R: Vrátná z dívčích kolejí v klidu dole jí
Hmi7/5- Gmi7 C7
a čte si starej Mladej svět,
Fmaj7 Hmi7/5- Cmi7 D9 Gmi7
a právě o pár pater výš sedí velká myš
C7 Fmaj7
u dveří dvěstě dvacet pět.

C Bbmaj7 C
1. Jistá Věra Nováková šla se právě koupat,
Bbmaj7 C
večer chce jít do vinárny slaný mandle chřoupat,
Bbmaj7 C
u kasáren vyzvedne si desátníka Oldu,
Bbmaj7 C C7
protože je patnáctýho, a tudíž den žoldu.

R:

2. Konečně se dostávám ke vztahu Věry k myším,
Věra leze z koupelny, už ji křičet slyším,
Olda bude marně čekat na hysterku Věrku,
zamčela se s kámoškou na dvěstě dvacet čtverku.

R:

Na dvorečku

Karel Plíhal

- D **Emi** D A⁷ D
1. Mezi domy na špinavým dvorečku
 Emi D A⁷ D
sedím a mám čtyřicítku horečku,
A E A E A
malý děti plivou na mě z pavlačí,
D **Emi** D A⁷ D
ani nevím, kdo mi oči zatlačí.
- G A D A⁷ D
2. Tahle píseň není zrovna z veselých,
G D A E A
naštěstí jde kámoš, v ruce nese líh,
D **Emi** D G D
napijem se a zajdeme k Andule,
 Emi D A⁷ D
teplota zas bude pěkně na nule.

Na konečné tramvaje

Karel Plíhal

- F** **Fdim**
1. Toulám se na konečný tramvaje,
Cmi6 **Bbmaj7**
kde jsi mě před půlrokem nechala.
C#7 **C7** **Dmi**
Říká se: kdo uteče, vyhraje,
G7 **C#7(A7)** **C7(A7)**
a ty jsi navíc ještě někam nutně spěchala.
2. Nicméně doufám, že tu vystoupíš,
věřím, že tento zázrak stane se,
jen co se nalíčíš a nakoupíš,
jedna z těch tramvajů tě ještě dneska donese.

- Dmi** **Bb**
R: Můra světlem zmámená
A7 **Dmi** **D#dim**
bloudí slepým jízdním řádem,
Edim **Dmi** **Gmi**
noční nebe volným pádem
F **A7**
rozmačkalo den.
Dmi **Bb**
Bezbranná a bezcenná
A7 **Dmi** **D#dim**
a zmoklá myš je tato chvíle,
Edim **Dmi** **Gmi**
co mi vlezla do košile
F **A7**
a nemůže ven.

3. A tak tu s automatem na lístky
hledíme mlčky na ty koleje.
Možná má také svoje bolístky,
anebo kdoví, jestli se mi v duchu nesměje.
4. A vítr honí lístky po zemi,
tisíce procvakanejch mrzáčků,
a tlustej tramvaják si dlaněmi
zahřívá mlíko, který hltá přímo ze sáčku.

R:

D **G**
1. Maličký námořník v krabičce od mýdla
D **A7** **D**
vydal se napříč vanou,
G
bez mapy, buzoly, vesel a kormidla
D **A7** **D**
pluje za krásnou Janou.

F#mi7 **Hmi7** **F#mi7** **Hmi7**
R: Za modrým obzorem dva mysy naděje
E **A7**
lákaají odvážné kluky,
D **G**
snad právě na něho štěstí se usměje,
D **A7** **D**
cíl má už na dosah ruky.

2. Maličký námořník v krabičce od mýdla
zpocený tričko si svlíká,
moře je neklidný, Jana je nastydlá,
kašle a loďkou to smýká.

R:

3. Maličký námořník s vlnami zápasí,
polyká mýdlovou pěnu,
loďka se potápí, v takovémto počasí
je těžké dobývat ženu.

R: Za modrým obzorem dva mysy naděje
čekají na další kluky,
maličký námořník i študák z koleje
mají cíl na dosah ruky.

G⁶

1. Za svitu rezavý baterky
 cumláme stoletý hašlerky
 C Emi7/H Ami7 G
 na půdě baráku, kde bydlí teta,
 C Emi7/H Ami7 D
 a listujem v zažloutým atlase světa.

2. Šimráš mě copama na bradě,
 když hledáš Ohio v Kanadě,
 tropické slunce se zlověstně tlemí,
 když táhneš mě za ruku Ohňovou zemí.

- R: Zatímco tvé oči bloudí v cizokrajné dálce,
 C G C D
 nemám vůbec odvalu ti rozechvěle sdělit,
 C G C D
 že nejhezčí místo na mapě je otisk tvého palce
 C Emi7/H Ami7 D
 od tetiných fantastických jitrnic a jelit.

3. Nejspíš bys praštila atlasem
 a nazvala mě přízemním mamlasem,
 jenže ta voňavá palcová země,
 [: tu nikde nenajdeš, ta je jen ve mně :] (6x)

Na Svatým kopečku

Karel Plíhal

- A**
1. Na Svatým kopečku u kostela,
 D **D⁶** **E**
bim bam, bim bam, jó, u kostela,
A
bouřlivá doba mě zapomněla,
 D **E** **A**
bim bam, bim bam, bim bam.
2. Občas ji zahlídnu někde vpředu,
bim bam, bim bam, jó, někde vpředu,
tak rychle běžet už nedovedu,
bim bam, bim bam, bim bam.
- D** **Ama j⁷** **D** **Ama j⁷**
R: Nohy mám zalitý do olova,
 D **Ama j⁷** **D** **E⁴sus E**
sbírám tu odvahu začít znova.
3. Jenže lásku a zdraví jsem dávno propil,
bim bam, bim bam, jó, dávno propil,
co bych měl chápat, jsem nepochopil,
bim bam, bim bam, bim bam.
- R: Jen jedno vím, že když ráno vstanem,
cítím se vším, jen ne Moravanem.
- 4.=1.
- R: Možná ji doženu, možná ztratím,
ale zatím mám dluhy, co těžko splatím.
- A**
*: Zatím mám dluhy, co nezaplatím,
 D **E** **A**
bim bam, bim bam, bim bam ...

Negalantní kuplet o posledním zvonění

Karel Plíhal/Jiří Žáček

1. Roky nám letí, Pánbůh s námi,
jako když práskne do koní,
co člověk zmešká, milé dámy,
sotva kdy ještě dohoní.

2. Přibývá vrásek, vadne kůže,
už je čas šetřit na věnce,
vzdejte to, už vám nepomůže
kvartální změna milence.

R: Co bylo k smíchu, dnes už tíží,
radosti mění pořadí,
jakoby člověk cloumal mříží,
a nikomu to nevadí.

3. Přibývá vrásek, všechny mladší
klidně si lížou nanuky,
člověk má dělat, na co stačí,
začněte myslet na vnuky.

R:

4. Není to vůbec ničí vina,
každý má důvod pro stesky,
na plátně soukromého kina
hrajeme vlastní grotesky.

Neopouštěj rám

Karel Plíhal/Leonhard Cohen

1. Neopouštěj rám, ani zasněnými pohledy,
pořežeš se o ledy a dolámeš se o svůj vlastní stín.
2. Neopouštěj rám, ani kvůli svému malíři,
bláznivému rytíři, co namíchal tě z příliš lehkých vín.

R: Operační sál, všude kolem jsou stopy ticha,
zbytky pláten, oknem proudí den.

Jsi poslední v mém pokoji,
co čeká, až ji někdo pustí ven.

3. Neopouštěj rám, jinej ti už nesedí
a venku bude náledí a slunko ještě nezačalo hřát.
4. Neopouštěj rám, já nechci si hrát na světce,
co nedokáže bez štětce prožít aspoň jeden krásnej pád.

R: Operační sál, všude kolem jsou stopy ticha,
vždyť barvy sotva začly schnout

a já se sotva stačil zout
z okovanejch stokilovejch bot.
Cigaretou děláš kroužky,
asi tak ty další zkoušky z not.

5.=1.

O blechách a tak

Karel Plíhal

1. Jsem starý penzion pro osamělé blechy,
ne každá blecha má to štěstí, že má chotě,
celé dny poslouchám ty jejich marné vzdechy,
všechny se upíjejí někde o samotě.

2. Tak blecha Jindřiška přišla o svého druha,
v předvečer svatební to pro ni rána byla,
zapíjel svobodu a chlatal jako duha
a krevní destička mu v krku zaskočila.

- R: Tyhle tragédie bleší vás jistě nepotěší,
budme k nim trochu vlídnější,
vždyť i lidé krev si pijí a, koneckonců, žijí
a svět je stále krásnější.

3. A bleše Tamaře zas blešák s jinou zahrnul,
jednou je přistihla, no prostě - žádná psina,
pod tíhou svědomí on na život si šáhnul,
skočil mi do dlaně, když fackoval jsem syna.

4. A blecha Renata je osamělá matka,
starej si odskočil na kolemjdoucí jehně,
to jehně zavedli na nedaleká jatka,
co nocí proplakala na mém levém stehně.

- R: + a svět je stále krásnější ...

- G
D
 1. Přišla na svět jednou k ránu za pomoci dvou-tří sklenek,
G
D
F
 sešit místo povijanu, sací papír místo plenek,
G
D
 žádné vroucí blahopřání, žádné slzy dojetí,
Emi
C
D
G
 tak se píseň narodila a usnula vzápětí.
2. Vyspala se do růžova, potom básník s něhou táty
 vymyl všechna hloupá slova, z akordů jí ušil šaty,
 potom ji vzal na procházku, aby lépe zvykla si
 na svět, který mění masku stejně jako počasí.
3. Dováděla jako štěně, bezelstně a rozjiveně,
 v lidských duších jako v jarních zahradách,
 prohrabala všechny kouty, zaštekala na mrzouty
 a mladým starcům zase teklo mlíko po bradách.
4. Píseň rostla jako z vody, živila ji slova díků,
 přišel podzim a s ním svody všemohoucích zahradníků,
 tito páni, jinak hluší, řekli, že by mohla se
 v zájmu zahrad lidských duší píseň nahrát v rozhlase.
5. Chce to jenom drobné změny, zahrady, byť stále menší,
 musí být oploceny, opatřeny zámkem zvenčí,
 píseň tato příliš vnáší do zahrádek zase to,
 co tam potom bujně raší, ač nebylo zaseto.
6. Chybovati, to je lidské, úpravičky kosmetické
 básníkovi a té jeho písni jenom prospějí,
 nejspíš bude chvilku proti, dokud se sám neplotí,
 k tomu všichni dřív či pozdějš ještě rádi dospějí.
7. Pak ji svlíkli do půl těla, zkoumali ji celí lační,
 chuderka se zimou chvěla cestou na sál operační,
 nebyla to žádná práce, vzít jí srdce a půl plic,
 vůbec žádné komplikace, vlastně vůbec, vůbec nic.
8. Vyhnali ji pětkrát denně zase řídit jako štěně,
 aby se jim jejich vzorná péče trošku splatila,
 belhala se podél plotů od Prahy po Dolní Lhotu
 a pak se kdesí mezi lesy navždy ztratila.
9. A básník denně brečí k ránu za pomoci dvou-tří sklenek,
 píše už jen, co má v plánu pro dav mladších dorostenek,
 a čas, běžec dlouhých tratí, uběhl pár koleček,
 [: básníkovi dobře platí, postavil si domeček. :]

O vojenském letounu zn. MIG Karel Plíhal

 C F C Ami G C
Já koukám vzhůru na MIGa, jsa zpola ukryt houštím,
 F C Ami G C
a hity firmy Amiga si z kazetáku pouštím,
 F C G Ami⁷ G
už doduněly tryskáče a v lese cosi šustí,
 C F C Ami G C
vtom stádo srnek přiskáče a rozjívěně spustí:
GalamajGa, MIG, MIG, MIG!

O zesilovači zn. Peavey

Karel Plíhal

- Ami E Ami
1. Dnes vám budu zpívat písňě tklivý,
Dmi A⁷ Dmi
odešel mi zesilovač Peavey,
Dmi Ami D^{#dim} E
odešel po špičkách po kuchyňských dlaždičkách,
Ami E Ami
právě když jsem venku štípal dříví.
2. Choval jsem ho jako vlastní dítě,
bumbal mličko z elektrický sítě,
mizernej spotřebič, měl jsem vzít, fotře, bič
a mlátit ho denně v zimě v létě.

C Ami D⁹/F# G
R: Padaly hvězdy a jedna z nich slítla

C D⁹/F# G
mé milé přímo do klína,
C Ami D⁹/F# G
jak byla žhavá, tak sukně jí chytla,
C F C
a od sukně celá roklina.

Ami Emi Ami Emi
1. Má milá křičí: pomoz mi přece,
Ami Emi D^{#dim}
nestůj tu jako z kamene,
Ami Emi Ami Emi
tak jsem ji rychle odtáhl k řece
Ami Emi D G
z dosahu toho plamene.

R:

2. Jenže ta hvězda tu moji milou
rozpálila jak kamínka,
zuby i nehty mi pustila žilou
a já drtil její ramínka.

R:

3. Pod hlavou nebe a nad hlavou země,
v obrovským požáru škvařím se,
jsem totiž v ní, jako ona je ve mně,
jako dvě kapky steklé na římse.

R:

R: Teď už jen v očích jak tečka za snem
skomírá malý plamínek,
běžíme k hvězdě a oba žasnem:
je to jen chladnoucí kamínek.

Pepita

Karel Plíhal/Emanuel Frynta

- C F C
1. Šel jsem si koupit kravatu
G Ami D⁹/F# G
a vzal jsem první zprava, tu,
C Cdim
co byla křivě sešitá,
C Ami⁷ Dmi G C
je ale příma, je pepita.
2. Šel jsem si koupit košili,
ti by mě vyhastrošili,
tak jsem jim řek', že je mi ta,
zrovna ta se vzorem pepita.
3. Šel jsem si koupit na kabát,
člověk se zkrátka nemá bát,
že něco zrovna nelítá,
tak jsem si koupil pepita.
4. Šel jsem si koupit kalhoty
a koupil jsem dost draho ty,
co se jich špína nechytá,
jsou ale příma, jsou pepita.
5. Šel jsem si koupit fuchsie
a už si říkám: "Kup si je,"
tak jsem si koupil jelita,
nebot' řezník měl blůzu pepita.
6. Šel jsem si koupit aparát
a uviděl mě kamarád,
povídá ke mně tichounce:
"Co jsi za pepitomce?"

- D⁶**
1. Krásně spí, aniž to ví,
 Gmaj⁷ **A⁹⁶** **D⁶**
můj velikej huňatej černej pes,
má svůj sen, báječnej sen,
 Gmaj⁷ **A⁹⁶** **D⁶**
voňavej, libovej, čerstvej sen.

- B^bmaj⁷** **Fmaj⁷**
R: Francouzskou polívkou zaháním hlad,
 B^bmaj⁷ **Fmaj⁷**
včera jsem s Růženou prohýřil plat,
 Dmi **G** **Dmi** **G**
kdoví, s kým Růža se opíjí dnes,
 F **A** **D⁶**
zas mi zůstal jen hlad a ten pes.

2.=1.

3.=1.

R:

4. Krásnej pes, báječnej pes,
voňavej, libovej, čerstvej pes ...

11. Empiricky zjištěno je fakticky,
v sále sedí pouze holky mystický,
obyčejně odkládají mystiku
vždycky jenom při jídle a při styku.
12. Upadnuvši do náruče johanky,
zapomenul hradlař zcela na šranky,
na přejezdu zůstal trčet bavorák,
teďka aby zase někdo čistil vlak.
13. Zahraju vám teďka pouze nakrátko,
že Karel tady ztratil svoje trsátko,
až ho najdem, budem hráti nadále,
ten koncert měl teďka trochu namále.
14. Spojka, ta je vždycky vlevo od plynu,
učím se to tady nejmíň hodiny,
brzda ta je zase vlevo od spojky,
jenom škoda té přejeté tříkolky.
15. Do puberty přijde každé malé děcko,
neposlouchaj, furt se hádaj, vědí všecko,
kamarádů spoustu, vy jste vedlejší,
a přesto nemyslete na to, když jste v nejlepším.
16. Za Husáka žádné stávky nebyly,
zavřeli by všechny, i ty debily,
zato dneska stávkujeme o sto šest,
nejsou žádné prachy, zato práci čest!

Podivná kometa

Karel Plíhal

- G Ami⁷ G/H C
1. Podivná kometa se zjevila a hbitě
G Cmi G A⁷ D⁷
proklouzla hvězdářům skrz radarový síť,
G Ami⁷ G/H C
úplně průhledná a lehká jako peří,
Cmi G A⁷ Ami⁷ D⁷ G Ami⁷ G
ta, kterou vidí jenom ti, co na ni věří.
- Hmi G A⁷ D
R: Lehce se otřela o Zemi hebkým chvostem,
C G C G D
Země se zachvěla, my cítili, jak rostem,
Hmi G A⁷ D
červíčci poddaní a kapky v kalný řece,
C G C G A D
zpěváčci uzamčení do rezavý klece.
2. Po dlouhé nemoci zas ohromná chuť k jídlu
a láska usedla ke koncertnímu křídlu,
zazněla hudba, kterou člověk těžko složí,
vedle níž písně jsou jen partiové zboží.
- R: Ruce se našly, prsty do sebe se spleťly,
všechno se rozzářilo kouzelnými světly,
tisíce žárovek, a každá nejmíň sto watt,
a noční přízraky se stěží stihly schovat.
3. Kometa odlétla zas jinam do vesmíru,
už zase vyháníme lásku od klavíru,
prsty se rozpletly, jen občas dotek letmý,
[: a noční přízraky se těší, až se setmí. :]

Pohádka

Karel Plíhal/Mike Oldfield

G C G Ami G D G C G Ami G Emi ...

Rec: Takhle nějak to bylo:
jedlo se, zpívalo, pilo,
princezna zářila štěstím
v hotelu nad náměstím,
drak hlídal u dveří sálu,
na krku pletenou šálu,
Dědové Vševědi okolo Popelky
žvatlavě slibují šaty a kabelky,
každý si odnáší kousíček úsměvu,
dešťový mraky se chystaly ke zpěvu,
hosté se sjíždějí k veliké veselce,
paprsky luceren metají kozelce
a stíny ořechů orvaných dohola
pletou se laticím kočárům pod kola,
Šmudla si přivezl v odřeném wartburgu
kámošku z dětství, prej nějakou Sněhurku,
vrátný se zohýbá pro tučné spropitné
a kdo mu proklouzne, tak toho nechytne,
kouzelník za dvacku vykouzlí pět bonů
a vítr na věži opřel se do zvonů,
"Na zdraví nevěsty, na zdraví ženicha!",
dvě sousta do kapsy a jednou do břicha,
náhle se za oknem objevil skřítek,
rozhrnul oponu z máminejch kytek,
pěkně se usmál a pěkně se podíval
a pak mi po očku do ucha zazpíval:

G D Emi Hmi/D
R: Dej mi ruku svou, studenou od okenních skel,
C Hmi/D
všichni tě mezi sebe zvou
C D G
a já jsem tu proto, abys šel.

Emi Hmi/D C G D

Rec: Na plný obrátky letíme světem,
všechny ty pohádky patřily dětem,
dneska už se neplatí buchtama za skutky,
sudičky sesmolí kádrový posudky,
obložen prošlými dlužními úpisy,
kukám se z okna a vzpomínám na kdysi,
jak se mi za oknem objevil skřítek,
rozhrnul oponu z máminejch kytek,
pěkně se usmál a pěkně se podíval
a pak mi po očku do ucha zazpíval:

R:

R:

Pojďme si hrát se slůvky

Karel Plíhal

1. Pojďme si hrát se slůvky,
pojď, navléknem jim podkůvky,
at' rozezvoní křišťálovej svět,
svět nejskrytějších myšlenek,
co nevylezou navenek,
co brání jim v tom věčný sníh a led.
2. Pojďme si hrát se slůvky,
sbírat je jak borůvky,
jsou hravá jako duše krásných žen,
dá se jimi kreslit do ticha
třeba ústy pana Wericha,
jsou nejstálejší ze všech platných měn.
3. Pojďme si hrát se slůvky
a kreslit jimi malůvky,
i když žádné hvězdy se z nás nestanou,
to jen v zasnění nám pod víčky
ty barvičky, ty slovníčky
aspoň chvíli zvonit zůstanou.

Pozvánka

Karel Plíhal

1. **Cmaj7** **Fmaj7** **Cmaj7** **Fmaj7**
Umím hledat v jízdním řádu, ovládám všech sedm pádů
Bbmaj7 **Cmaj7** **Fmaj7** **Cmaj7** **Fmaj7**
a budeš se divit, ale oblékám se sám,
Cmaj7 **Fmaj7** **Cmaj7** **Fmaj7**
mám od Párala všechny knížky, umím plivat na zem z výšky,
Bbmaj7 **Cmaj7** **Fmaj7** **Cmaj7** **Hmi7/5-** **E7**
a to už snad stačí, abys přišla někdy k nám.
- Ami7** **D9/F#** **Gmi6** **A7**
R: Znáš prima fór: přijde pán jednou k doktorovi,
Dmi **G** **Cmaj7** **Hmi7/5-** **E7**
ten se ho zeptá: "Co je vám?",
Ami7 **D9/F#** **Gmi6** **A7**
pán smutně řek' ..., jenže dál ti to nedopovím,
Dmi **G** **Cmaj7** **Fmaj7** **Cmaj7** **Fmaj7**
počkám, až přijdeš jednou k nám.
2. Sám si koupím mléko v sáčku, hravě zapnu, vypnu pračku,
vím, že vlevo je tady a vpravo zase tam,
konverzuju celkem plynně, najdu svoje místo v kinně,
a to už snad stačí, abys přišla někdy k nám.

R:

Před bouří

Karel Plíhal

- Ami Emi Ami Emi Ami Emi D E
1. Dusné je ticho před bouří a po dvoře se šinou
D H E D H E
dva modročerní kocouři nabití elektřinou.
 2. Na nebi, co má divný lesk, rokuje všichni svatí,
kdo shůry spustí první blesk a kam se zaklikatí.
 3. A pak se země zachvěje a všechno kolem vzplane,
je pozdě, marné naděje, co má se stát, se stane,
je pozdě, marné naděje, co má se stát, se stane,
je pozdě, marné naděje, co má se stát, se stane,
je pozdě, marné naděje ...

Prosím tě holka

Karel Plíhal

- G** **C7**
1. Prosím tě, holka, nemrač se tolik,
G **E7**
nebuď už se mnou na kordy,
C **Edim** **G** **E7**
jsem jenom blázen a alkoholik,
A7 **E^b** **D**
co umí čtyři akordy.
2. Akordy čtyři a písni stovku,
navíc pár prima historek,
nalej si vodku, mně becherovku,
A7 **E^b** **D** **G**
půjdem si spolu sednout na dvorek.
- C7**
R: Měsíc, ten osamělý cestující časem,
G
decentně poodejde s vážnou tváří mima,
C7
potom tě rozechvěju neumělým hlasem,
G **Edim** **Ami** **D7**
a když ne já, tak určitě tě rozechvěje zima.
3. Z oblohy cosi bílýho padá
a na tvým nose taje to,
že já jsem starej a ty jsi mladá,
aspoň mám něco najeto.
- R:
4. Tak už se nemrač, dívej, čas letí,
čeká nás prima apartmá,
umělci všichni prý jsou jako děti,
a já mám vše, co správný capart má...mít.

1. Jdu po napjatým laně, co mizí kdesi ve tmě,
H⁷ C Ami H⁷
je to se mnou vážný, jsou to děsná muka,
Emi E Ami
potí se mi dlaně, pane Bože, veď mě,
H⁷ C H⁷ Emi
[: kde je anděl strážný, kde je jeho ruka? :]
2. Tisíc lesklých očí kouká na mě z hloubky
tak, jak se kouká dítě do výkladní skříně,
hlava se mi točí a strach má ostrý zoubky,
[: a kdosi sundal sítě kvůli větší psině. :]
3. Srdce sebou háže jako zajíc v pytli,
kdo si o ně řekne, kdo z vás si je koupí
za dvě něžné paže, které by mě chytly,
[: až noha se mi smekne a dav se rozestoupí :]

C C/H Dmi G C C/H Dmi G

R: Prší a hvězdy na plakátech blednou,

Dmi E Ami Ami/G

zpívám si spolu s reproblednou,

F G

jak ta láska deštěm voní,

C G

stejně voněla i loni, zkrátka

C C/H Dmi G C C/H Dmi

1. Prší a souseď chodí sadem s konví,

Dmi E Ami Ami/G

každej se diví, jenom on ví,

F E A D

proč místo toho kropení si nezaleze k topení

G C F E

a nepřechte si McBaina, proč vozí mouku do mlejna.

R:

2. Prší a souseď venku prádlo věší,

práce ho, jak je vidět, těší,

ač promáčen je na nitku, tak na co volat sanitku,
stejně na čísle blázince je věčně někdo na lince.

C C/H Dmi G C

Prší ...

Skončil další fet

Karel Plíhal

- Emi Hmi D#dim Emi**
1. Skončil další fet prominentních hostí,
G Edim Hmi
múzy měly slet, také vína bylo dosti,
C Emi⁷/H Ami Ami/G F E⁴sus D D#dim
všichni kouzelní a krásní, každej ztělesněná ctnost,
Emi Hmi D#dim Emi D⁶ Cmaj⁷ D⁶
byl to práma fet, já byl také host.
2. Byl to dobrej fet, prsty na hmatníku
běhaly tam a zpět, víno sládko na jazyku,
každej prožil velkou lásku, každej, kdo ji prožít chtěl,
byl to práma fet, mládí patří svět.
3. Byl to dobrej fet a ty jsi na mě zbyla
a já ti hlavu splet' hloupou písni na tři kila
plnou krásných rýmů, plnou krásných slov,
byl to práma fet, byl to práma lov.
4. Byl to božskej fet, prostě cesta napříč rájem,
máme svůj vlastní svět, ve kterém si rádi hrajem,
nejraději na tichou poštu, kdo co řekl, kdo s kým spal,
byl to práma fet, jenže mi něco vzal.

Sněhulák

Karel Plíhal

 C G C
Postavíme sněhuláka,
 F C
kterej v noci nehuláká,
 F C
kterej děti nebije,
 G C
nekouří a nepije.

- Dmi C Dmi
1. V každém je sopka, zdánlivě spící,
F Gmi Dmi A
před níž jsme zcela bezbranní,
Dmi C Dmi
občas nám doutná pod čepicí,
F Gmi Dmi Ami Dmi
to se jen vrtí ze spaní.
2. Ale pak náhle u ranní kávy
či večer v baru u sklenky
začne se čertit, jen místo lávy
vychrlí divné myšlenky.
3. Myšlenka - myška, hladová věčně,
zábrany lehce přehryže,
utečeš z domu k pohledný slečně,
toužíš po stavu beztíže.
4. A sopka se činí a tělo se chvěje
jak země kdesi pod Etnou,
oči se lesknou a slečna se směje,
dokud se ústa nestřetnou.
5. Nejmenší z všedních přírodních dramat,
a jak nám dává do těla,
a budem se trápit a budeme klamat
a zbyde z nás trocha popela.

- D A D
1. Špína je velmi relativní pojem,
F#mi Hmi A
někdo je čistej, i když páchne třeba hnojem.
Emi Hmi
Někomu nepomůžou mejdla ani louhy,
G D A D
kam sáhne, všude dělá černý šmouhy.
2. Čistej i špinavej se potkáváme denně,
čistej i špinavej si denně ruku podá.
Bojím se špíny, proto žiju v karanténě,
ač spousta pochybností ve mně hlodá.
3. Bojím se nákazy, či nechci kazit druhý,
jsem ještě čistej, nebo už mám v duši skládku?
Tak hledím na papír a vztekle lámu tuhy,
nejspíš to vezmu pěkně od začátku.
4. Člověk se narodí, je voňavej a čistej,
plínky se vyvaří a zbytek spraví olej,
proto je malej člověk sám sebou tak jistej
a velcí, ti si na něj nedovolej'.
5. Jen trošku vyrostete, tak překvapeně zjistí,
že na tom nejhůř budou právě lidé čistí.
Kdekdo je pošpiní a pak si ruce meje
a špína v duši, ta se hravě skreje.
6. A proto začíná žít podle těchto zásad,
pochopí, kdy je třeba truchlit, a kdy jásat.
A čistou pravdu denně krmí hrstí mouru,
aby se lépe vešla do žentouru.
7. Čistej i špinavej se koupáme a mejem,
ve vanách zbyde po všech stejně kalná voda.
Ty sračky překryjeme drahým intimsprayem
[: a každej každému zas ruku podá. :]

- E** **H**
1. Štěstí jezdí po světě na praseti s rolničkama,
E **H** **E**
když chceš, tak si nasedni, pevně se ho chyt',
H
pozor, jedem, uhněte, páprdové s paničkama,
E **H** **E**
chlubíte se žigulim a máte holou řit'.
2. Prase nemá zpátečku, neví, kde je zákaz stání,
klidně si to peláší po malým náměstí,
v tomhle našem státečku je málo věcí pro zasmání,
podsvinče a rolničky je návod ke štěstí.
- A** **E**
3. Štěstí jezdí po světě na praseti s rolničkama,
A **E** **A**
když chceš, tak si nasedni, pevně se ho chyt',
E
pozor, jedem, uhněte, páprdové s paničkama,
A **E** **A**
chlubíte se žigulim ... a teď jsem ztratil nit.

Svíčka

Karel Plíhal

- C F G C Ami D⁹/F# G
1. Oheň v kamnech dávno neplá, taky došlo na svíčku,
F C Ami G
trocha vosku, ještě teplá, promění se v kuličku,
C F G C Emi F
do ní vdechnu všechna přání dřív, než zcela vychladne,
F#dim Emi Ami Dmi G C
dřív, než na mě přijde spaní a z dlaní mi vypadne.
2. Tebe do ní vložím taky od minulý soboty,
je to s tebou všelijaký, přej mi trochu jistoty,
dám ti s sebou všechny šminky, intimspreje a rtěnky,
čerstvý buchy od maminky, od synovce zarděnky.
3. Modrý kotě od inkoustu, bílý víno od Bzence,
chtěl jsem ti dát toho spoustu, teď mi došla invence,
samozřejmě ti tam vložím delikátní raneček
s úzkoprofilovým zbožím pro tvůj něžnej zadeček.
4. Ráno tě dám do kredence, do horního šuplete,
a zavolám paní Zdence, ať mi svetr uplete,
naláká mě na sladkosti a na sbírku s moskyty,
zapomenu na starosti, budeš pro mě vosk i ty.
- 5.=1.

- D** **D#dim** **Emi7** **Edim**
1. Jsi už dlouho pryč a nikdo blízkej není nablízku,
Hmi **F#mi** **G** **A**
pštros je na tom líp, ten může strčit hlavu do písku,
G **A** **F#mi7** **Hmi7**
a já ji strčím do okýnka nejbližšího taxíku,
G **D** **G** **A7** **D** **D#dim** **Emi7** **Edim**
řeknu: pane taxikáři, dvakrát kolem rovníku.
2. Taxikář se s pochopením a se mnou vrhne do proudu
aut, co trochu připomínaj' karavanu velbloudů,
budeme se zvolna houpat noční městskou Saharou,
onen pán mi bude třeba líčit trable se starou.
- G** **E7**
- R: Semeleme všechno možný: ženský, fotbal, politiku,
D **D/C#** **Gmaj7/H** **D7/A**
nic nestojí za nic, ale hlavně, že nám chutná,
G **E7**
a ve zpětným zrcátku toho erárního žigulíku
A **A+**
zmizí moje trápení a všechno bude putna.
3. Jsi už dlouho pryč a já se vozím v noci taxíkem
s ukecaným, s užvaněným, ale s prima chlapíkem,
co mi říká při loučení: "Jó, mladej, život je pes,
tak to bude, počkej moment, pět set dvacet káčees."

- C**
1. Sedí topič u piána,
Emi
preluduje potají
G
a pod prsty toho pána
C D⁹/F[#] G
bílé klapky černají.
- C**
2. Za ta léta u divadla,
Emi
která strávil v kotelně,
G
hraje svoje Pec nám spadla
C F⁷ C
stále více fortelně.
- C⁹**
R: Zatímco se hudebníci
F
vybavují u kávy,
D⁷
topič si nad klávesnicí
G G[#] G
vyhrnuje rukávy.
- 3.=1.
4. Slaví celý rozesmátý
konec topné sezóny
a kysličník uhelnatý
proměnil se na tóny.

- Ami Emi Ami
1. Od hradu ke hradu putujem,
 C G E⁷
 zpíváme a holky muchlujem.
 Ami Ami/G Fmaj⁷ Fmaj⁷/F#
 [: Dřív jinam nejedem,
 Ami Emi Ami
 dokud tu poslední nesvedem. :]
2. Kytary nikdy nám neladí,
 naše písně spíš kopnou než pohladí,
 [: nakopnou zadnice
 ctihodných měšťanů z radnice. :]
- G C Emi⁷/H Ami Ami/G
 R: Hop hej, je veselo,
 Fmaj⁷ D⁹/F# G
 pan kníže pozval kejkliře,
 C Emi⁷/H Ami Ami/G
 hop hej, je veselo,
 Fmaj⁷ Emi Ami
 dnes vítání jsme hosti.
 G C Emi⁷/H Ami Ami/G
 Hop hej, je veselo,
 Fmaj⁷ D⁹/F# G
 ač nedali nám taliře,
 C Emi⁷/H Ami Ami/G
 hop hej, je veselo,
 Fmaj⁷ Emi Ami
 pod stůl nám hážou kosti.
3. Nemáme způsoby knížecí,
 nikdy jsme nejedli telecí,
 [: spáváme na seně,
 proto vidíme život tak zkresleně. :]
4. A doufáme, že lidi pochopí,
 že pletou si na sebe konopí,
 [: že hnijou zaživa,
 když brečí v hospodě u piva. :]
- R:
5. Ale jako bys lil vodu přes cedník,
 je z tebe nakonec mučedník,
 [: čekaj' tě ovace
 a potom veřejná kremace. :]
6. Rozdělej' pod náma ohýnky
 a jsou z toho lidové dožínky.
 Kdo to je tam u kůlu,
 ale příliš si otvíral papulu.
 Kdo to je tam u kůlu,
 borec, za nás si otvíral papulu.

R:

7.=1.

8. To radši zaživa do hrobu,
než pověsit kytaru na skobu
a v hospodě znuděně čekat ...

Turisti z Německa

Karel Plíhal

Ami E7 Ami E7
Popíjím žinčicu se svojú děvčicu
Ami Dmi H7 E7
v salaši prvej cenovej skupiny,
Ami E7 Ami E7
turisti z Německa němaj' hluboko do vrecka,
Ami Dmi E7 Ami
nařvaný ksichty se jim lesknou jako šupiny.
Dmi Ami Dmi Ami
Dva rupy, tri koly, jako hadr na holi
Dmi Ami H7 E7
lítá číšník mezi stoly jako správnej amant,
Ami E7 Ami E7
vykašle se na všecy, co nemluvěj' německy,
Ami E7 Ami
pod Tatrů sa blýská naleštěnej trabant ...

1. [: Bledá vílo u spinetu,
D E A
D E A
poslouchám tě se zájmem, :]
D G D
ale zanech toho menuetu,
A D
zkus to třeba s ragtímem.

2. Když přistoupíš na tu fušku,
hradím všechny náklady
a donesu ti sladkou hrušku
ze zámecké zahrady.

- Emi7 A7**
R: Radostí se rozplynem
Emi7 A7
s panem Scottem Joplinem,
D6
rozkveteš jak maceška,
G7
až pustíme se do Ježka,
Emi7 A7
třeba si i trsnem
Emi7 A7
s Oscarem Petersonem,
D6
skončíme až za jitra
Bb7 A7
u Suchého a Šlitra.

3. Život je tak strašně krátký,
letí, letí, uletí,
nač jej marnit kolovrátky
z osmnáctého století.
4. Zuj si ty botky, co tě tlačí,
přečeš si drdol na copy,
jsi zvadlá kytka v květináči
vzkřísí tě jen synkopy.

Vánoční píseň

Karel Plíhal/Jaroslav Seifert

- C E mi D mi G
1. Jak ptáci zimomřiví v tom teskném příběhu,
 A mi E mi F ma j⁷ G
 ti, které neuživí třpyt hvězdic na sněhu,
 A mi E mi F ma j⁷ G E⁷
 my sešli jsme se snící nad lžičkou olova,
 A mi D mi G C F ma j⁷ G C
 kéž by nám mohlo říci náš osud doslova.
2. Když už se řítí v spěchu ten žaluplný děj,
 svíčičko na ořechu, hoř pro nás pomaleji,
 at' zvučí trouby hlásné i zpěvy andělů
 dřív, než přijde smrt a zhasne náš dech ve svém pocelu.
3. A těm u sukni matek dej úsměv do oček,
 klín plný cukrlátek a hodně vánoček,
 když už se řítí v spěchu ten žaluplný děj,
 [: svíčičko na ořechu, hoř pro nás pomaleji. :]

1. Když rozdělám radiátor ústředního topení,
G A7 D A7 D
G A7 D A7 D
vykoukne z něj aligátor a hned zuby vycení.
G D G D
Táže se mě, co se děje, že se v bytě netopí,
G A7 D A7 D G
na zácloně sprostě kleje nachlazeněj netopýr.
2. Dám jim zatím loknout z flašky jako správnej saniták,
na nervy si vezmu prášky a zavolám na byták.
Na bytáku nikdo není, všichni mají teplotu,
tak se řítím po setmění narvat tyčky ze plotu.
3. Jenže plot už v kamnech praská u sousedky Markéty,
zbejvá knížka od Jiráska, psací stůl a parkety.
4. Konečně je v bytě jako po poledni v Africe,
netopýr si sundal sako, pověsil se na klice.
Aligátor spokojeně zapálil si camelku,
D G D G D
prej dá za to mojí ženě kus kůže na kabelku,
G D G D
prej dá za to mojí ženě na Vánoce kabelku,
G D G D
prej dá za to mojí ženě od Ježíška kabelku ...

V bufetu

Karel Plíhal

- C G/H
1. Jen nechte trpaslíka Ondřeje,
Ami Emi
jen ať si dá, co hrdlo ráčí,
Ami F C Emi7 A7
ať se, chudák malej, taky jednou poměje,
D7 G
všechno platím, a tak: o co vlastně kráčí.
2. Jídlo je nejlepší lék na lásku,
v tomhleto mám už trochu školu,
když jsem ho našel, jeho život visel na vlásku,
vrhnul se v zoufalosti ze psacího stolu.

- F G C Ami
R: Srdce má rozervané na hadry
Dmi E Ami
pro jednu trpaslici ze sádry,
G#7 C A7
byla tak krásná, až se věřit nechtělo,
D7 G
jako by ji uplácal sám Michelangelo,
F G C Ami
nosil jí rybízové korálky,
Dmi E Ami
koukala nepřítomně do dálky,
G#7 C A7
tak velkou láskou ji, chudák, zahrnul,
D7 G
že by se i kámen nad ním ustrnul,
C
ale sádra ne.

3. Tak, prosím, nechte toho Ondřeje,
jen ať si dá, co hrdlo ráčí,
když už mu osud v lásce zrovna dvakrát nepřeje,
všechno platím, a tak: o co vlastně kráčí.
4. Ať jsme velký nebo maličký,
na jedný loď všichni plujem,
koukejte, jak mu jedou laskonky a chlebičky,
než končit s životem, je lepší dostat průjem.

R:

- D
1. Došlo uhlí, došla pára,
vlak nám umřel mezi poli
Emi A7 D
pod oblohou plnou jasných hvězd.
Dělíme se o cigára,
G G/F#
mlčíme a ticho bolí,
Emi A7 D
jen babka v kupé nepřestala plést.
- Hmi F#mi
R: Jehlice cinká o jehlici,
G D G A7
jak dva malí rytíři, co zkřížili své zbraně
Hmi F#mi
kvůli té letité krasavici,
E7 A7/4sus A7
co je v A-Z magazínu hned na první straně.
2. Došlo uhlí, došla pára,
Pánbůh ví, co bude s námi,
strojvůdce si serval stejnokroj.
Dělíme se o cigára,
a prsty té staré dámy
stále vedou nerozhodný boj.
- R:
3. Došlo uhlí, není štáva,
klopýtáme mezi pražci,
jen babka v kupé sedí a plete dál.
Na poměry už nenadává,
podle ní jsme všichni šašci,
přece kolikrát už ten vlak s náma stál
a navíc, aspoň v klidu doplete ten šál,
dvoumetrový bleděmodrý šál,
čtyřmetrový bleděmodrý šál,
stometrový bleděmodrý šál,
tisíc a půlmetrový bleděmodrý šál ...

Vlasy

Karel Plíhal

- Fmaj7** **G#7** **Gmi7** **C9** **Cmi7/5-**
1. V pralese tvých vlasů zabloudila ruka
Ami7 **D9** **C#9** **Gmi7** **C9** **C+**
nesmělého kluka, neví, kudy kam,
Fmaj7 **G#7** **Gmi7** **C9** **Cmi7/5-**
teda: vybrala si trasu, ta cesta nemá konce,
Ami7 **D9** **C#9** **Ami9** **G#mi9** **Gmi9** **C9/4sus**
s pláčem svěruje se sponce, ti da ta ...
- Bbmaj7** **Hmi7/5-** **Fmaj7** **D9** **C#9**
R: [: Vycházku máš do deseti, ruka nikde a čas letí,
Gmi7 **C9** **Fmaj7** **F9**
měsíc kouká na to drama zcela bezostyšně,
Bbmaj7 **Hmi7/5-** **Fmaj7** **D9** **C#9**
nahodilí kolemjdoucí mají úsměv vševědoucí,
Gmi7 **C#7** **C7** **C+**
hvězdy spadly do rybníka, my dva zase z višně. :]
- Fmaj7** **G#7** **Gmi7** **C9** **Cmi7/5-**
2. V pralese tvých vlasů zabloudila ruka
Ami7 **D9** **C#9** **Gmi7**
nesmělého kluka, neví, kudy kam,
F#mi7 **Gmi7**
neví, kudy kam, neví, kudy kam ...

D A Hmi
1. Vločky jsou hvězdy, co nehasnou,
G D A D A D
když slunce vystrčí hlavu,
 A Hmi
jedna z nich ležela před masnou
G D A D A D
uprostřed vzteklého davu.

2. Bylo to minulou sobotu,
dostali hovězí přední,
ona koukala zoufale na botu,
která se zjevila před ní.

Bb Dmi
R: Dlouho se v rozpacích
Gmi7 G7
strojila v oblacích
A7 Bb7 A7
pro tuto sváteční chvíli.
Bb Dmi
Po vzoru básníků,
Gmi7 G7
za cenu zániku,
F Gmi7
letěla, aby svět
Ami7 Bb
byl aspoň na chvílku
D D/C D D/C D
nevinně bílý.

3. Pak řezník vytáhnul roletu,
nikdo si nevšiml asi
té vločky středního doletu
s náloží něhy a krásy.

4. Zmizela pod jednou z podrážek,
na vločkách jaksi se nelpí,
leda kdyby tak pronikla do drážek
nějaké Gottové LP.

R:

5. Nebudme ke vločkám neteční,
to pro nás v bolestech tají,
aby nám v dutině lebeční
nezbylo jen, co kde mají.

- C F C Ami**
 1. Na starý vrbě nad rybníkem
C F G
 zelený mužik sedí,
C F C Ami
 z termosky popíjí kafe s mlíkem,
C F C F C Fmaj⁷
 melancholicky hledí.
2. Právě se pohádal se svou starou,
 už si s ní neví rady,
 a koumá, kolik je to vzdušnou čarou
 kiláků do Kanady.

Ami Emi
 R: Závidí divokým husám,
F G Ami
 jak mizí kdesi v dálce,
F G Ami
 on zatím sedává tu sám,
D⁷ G
 v botách ho zebou palce.

3. Stará mu nadává, že se jen fláká,
 a, nebejt tak střelená,
 vdala se zamlada za lampasáka -
 - zelená jak zelená.
4. Prej už v tom topení ňák ztrácí formu
 a ona se za něj stydí,
 to voják má jiskru a uniformu,
 dovede líp potopit lidi.

R:

Ami Emi
 R: I já závidím divokým husám,
F G Ami
 jak dělaj' do mraků díru,
F G Ami
 když poslouchám: "Vojíne, klusám, klusám, klusám,
G F G C
 tu nejste na špacíru ..."

1. Byly časy, kdy i vrána tak nádherně zpívala,
 že vedle ní i ten slavík kníkal jako sele.
 Každé ráno před rozbřeskem hodila se do gala,
 nadechla se, odkašlala a spustila směle:

R: Krá, krá, krásná je svoboda,
 sladká jak jahoda na lesní skalce.
 Krá, krá, krásně je na světě,
 když vítr nese tě tam a zas tam.
 Krá, krá, krásná je svoboda,
 hebká jak košile zručného tkalce.
 Krá, krá, krásně je na světě,
 když na své "Můžu?" si odpovím sám.

2. Zatím dole v mraveništi všichni tvrdě makají,
 pro matičku, pro královnu pot se z nich jen leje.
 Jen co vránu uslyšeli, šeptají si potají -
 - nám tu hoří plán a tahle mrcha se nám směje, že prý:

R:

3. Královna se rozčilila, teda tohle ničí morálku,
 ještě aby mravencům to začlo vrtat šiškou.
 To nám ještě scházelo, když chystáme se na válku,
 a vydala se pohovořit s loajální liškou.
4. Nyní je vám asi jasný, jak to s vránou dopadlo,
 ten, kdo umí létat, ještě nemusí být tabu.
 Královně šlo o krk a tý lišce zase o žrádlo
 a od té doby vrány nejsou svými pány,
 jenom občas v prudkém hněvu zazpívaj' si pro úlevu,
 bez nároku na honorář:
 Krá - krá!

Vstávej, holka

Karel Plíhal

- G Ami⁷ Hmi⁷
1. Vstávej, holka, bude ráno
 Ami⁷ D G
 kalný jako Metuje.
 Ami⁷ Hmi⁷
 Zahraju ti na piáno,
 Ami⁷ D G
 jen co zjistím, kde tu je.
 Emi Ami Emi Ami
 Jedno stojí tamhle v koutě
 D⁷ A⁷ D⁷
 bez pedálů, bez kláves.
 G Ami⁷ Hmi⁷
 V tomhle jednou povezou tě
 Ami⁷ D G
 funebráci přes náves.
2. Báby budou mlíti pantem,
 chlapi bručet pod kníry:
 " Tahala se s muzikantem,
 proto tyhle manýry."
 Housle budou svými trylky
 opěvovat tichounce,
 všechny tyhle horký chvílky
 ve studený garsónce.
3. Pak na dráty telefonní
 jako noty na linky
 sednou hvězdy, které voní
 jak rumový pralinky.
 Z nich ti potom loutna s flétnou
 naposledy zahraje,
 že se naše duše střetnou
 hned za bránou do ráje.
4. Vstávej, holka, bude ráno
 kalný jako Metuje.
 Zahraju ti na piáno,
 jen co zjistím, kde tu je.
 Dopij tenhle zbytek rumu,
 ať je zase veselo,
 jsme tu spolu z nerozumu,
 tak co by nás mrzelo.

- C Ami7 G7 C Bb
1. Určitě sejdem se po letech,
F G7/4sus C
spolímám na boží mlejny,
Ami7 G7 C Bb
možná, že přibereš po dětech,
F G7/4sus C
oči však budeš mít stejný.
Bb F G7/4sus
Ty oči, co viní mě ze zrady,
Bb F G7/4sus
co se z nich slzy jen řinou,
C Ami7 G7 C Bb
ta okénka do rajské zahrady,
F G7/4sus C
jenže zahrady vonící dřinou.
2. Co jsem se natrápil s červama,
zalíval růže a astry,
mám z toho problémy s nervama,
na rukou, na duši flastry.
K čemu ty pečlivý záhony,
k čemu to zbytečný plení,
divoký přírodní zákony,
ty v sobě těžko kdo změní.
3. Na stolku v zahradním altánu
stují džbán, a v něm střík vinnej, juch,
at' si teď nalejvá ze džbánu
pro změnu zas někdo jinej.
Určitě sejdem se po letech,
spolímám na boží mlejny,
[: možná, že přibereš po dětech,
a oči, no, ty budou stejný. :]

Zakopaný pes

Karel Plíhal/Chuck Berry

- H
1. Roznesla se naším městem prapodivná zvěst,
že slunko bude vstávat místo v pět raději v šest,
E
na všech schůzích přišel tento problém na přetřes,
H E
tady asi někde bude zakopanej pes.
2. Usnesla se usnesení, vznikly závěry,
směrnice byly směřovány cestou důvěry,
zejtra by snad bylo pozdě, proto ještě dnes
půjdeme hledat místo, kde je zakopanej pes.
3. Ještě ten den odpoledne, nějak po pátý
jedni vzali výpočty a druzí lopaty,
kdo si přijel s bagrem, co si půjčil z protekce,
a s kahany přišla i hloubková inspekce.
4. Rozorali celý město, ba i okolí,
pak dostali nemocenskou na svý mozoly,
místo psa však našli jenom jednu chciplou myš,
i tak budem k lepším zítřkům aspoň kousek blíž.
5. Slunce si dál vstává v zimě v osm, v létě v pět
a soukolí v hodinách začíná rezivět,
chce to nový hodiny a nechat rezí rez,
v tom by možná mohl bejt ten zakopanej pes.

Za tři čtvrtě století

Karel Plíhal

1. Už za tři čtvrtě století, láska, budem slavit stovku,
otevřeme víno, sedneme si na pohovku,
na staříčkém gramofonu pustíme si Floydy,
zavoláme kámošům na všechny asteroidy.
2. Už za tři čtvrtě století nám bude, láska, sto let,
nejspíš budem utahaní jako pérka rolet,
na staříčkém gramofonu pustíme si Queeny,
uděláš mi svíčkovou, už teď mi tečou sliny.
- R: Jenom doufám, že se do té doby neumlátíš smíchem,
jenom doufám, že se neubrečíš nad Vávrou či Zichem,
taky pořádně se rozhlížej, než vejdeš na vozovku,
rád bych s tebou, láska moje, oslavil tu stovku.
3. To víno bude nejspíš ročník dva tisíce dvacet,
s každým hltém budeš aspoň deset roků ztrácet,
a když ti bude pětadvacet, bude sklenka prázdná
a ty budeš jako dneska líznutá a krásná,
la la la ...

Zavřu se do sebe

Karel Plíhal

1. Zavřu se do sebe na osm knoflíků,
vezmu si s sebou jen kapesník čístej.
Jak hlemýžď v ulitě, jak párek v rohlíku
budu si konečně sám sebou jistej.
2. Nájem jsem zaplatil půl roku dopředu,
ledničku rozmrazil, zavolal milé,
že vylezu v únoru, pátýho ve středu,
at' koupí noviny, pivo a filé.
- R: Budu si lebedit před světem ukrytý,
at' si mně nadávaj', at' do mě buší,
trošku si promáznou mozkový závity,
provětrám svědomí, dofouknu duši.
- R:
3. Zavřu se do sebe na osm knoflíků,
zpřetrhám se světem veškerý nitky,
jen bych chtěl poprosit někoho v publiku,
zda by mi nemohl chodit zalívat kytky.

Země je deska

Karel Plíhal

- C Fmaj7 C
1. Země je deska a táhnou ji sloni,
Fmaj7 C D9/F# G
slunce se kolem ní točí a točí,
F C Dmi E7
včera je dneska a letos je loni
Ami D9/F# G C
a láska má obrovský zelený oči.
2. Na pivním tácku se houfujou čárky,
velení přebírá dvojitej koňak,
a z hejna racků nám padají dárky
na hlavu, na ruce, na baloňák.
3. Šrajtofle s platem je nabitá puška
a ty jsi divoká africká šelma,
obratným hmatem mě vykopneš z lůžka
a za mnou poletí tropická helma.
- 4.=1.

Žlutí sokoli

Karel Plíhal

- C Emi7/H Ami Ami/G D9/F#
1. Že čápi děti nenosí, už dávno vím od kohosi,
 Ami Ami/G D9/F# G
kdo v tomhle směru zkušenější byl,
 C Emi7/H Ami Ami/G D9/F#
že Ježíšek je tatínek a bludička je pláminek,
 Ami G C
jsem časem taky jakž-takž pochopil.
2. Že polednice nechodí a Palečci se nerodí,
mě dávno v hloubi duše nebolí,
jen nedokážu pochopit, proč, když jsem mírně přiořit,
mi lítaj' bytem žlutí sokoli.
- F#dim D7 F#dim D7
R1: Podnikají nálety na tuzexové tapety,
 E#dim F7 E#dim
v telefonu vidí hraboše, hehe,
 C Emi7/H Ami Ami/G D9/F#
je smutnej pohled na dravce, jak domnělého hlodavce
 Ami G C
odnášejí mladým do koše.
3. Pak za pomoci sousedů - dva zezadu, dva zepředu -
- chytáme tu havěť do sítí,
kroužky od záclon je kroužkujem a z úlovků se radujem
a hned je tady důvod k napití.
- R2: A když se trochu napijem, tak porůznu se ukryjem,
vyčkáváme plni napětí,
až vrznou dvířka od půdy a citrónové přeludy
zase na kus žvance přiletí.
- 4.=3.
- R3: A když další litr vypijem, tak porůznu se ukryjem,
vyčkáváme plni napětí,
až vrznou dvířka od půdy a citrónové přeludy
zase na kus žvance přiletí.
- 5.=3.
- R2:
- 6.=3.
- R3: ...